

Клуби “Слідопит” допомагають підліткам пережити “кризовий” вік

Підлітковий клуб. Рівно чверть віку назад на Буковині з’явився перший на теренах України підлітковий клуб «Слідопит». Він дозволив Церкві адвентистів сьомого дня долучити свою лепту у виховання підлітків в Україні після розвалу організацій жовтенят і піонерів. Клуб “Слідопит” має свій закон, обіцянку та гімн. Його мета – розвивати школярів від 10 до 15 років фізично, духовно та розумово.

Геннадій Касап – керівник молодіжного служіння Адвентистської церкви в Євразії: “Мы продолжаем эту традицию. И мы видим, что и сегодня в наше время то, что было организовано Богом через людей в начале организации нашей церкви, оно сегодня имеет серьезный успех и, наверное, лучшей программы сегодня для работы с детьми и подростками, чем наши клубы, не существует”.

Близько 400 гостей з усієї України завітало до колиски слідопитського руху в Україні – Буковини, щоб обмінятися досвідом і надихнути одне одного. Тетяна Захарова займається підлітковим служінням 23 роки. Вона розповіла, чому дотепер “горить” цією діяльністю.

Тетяна Захарова – координатор клубу “Слідопит”, керівник дитячого служіння Адвентистської церкви у Східному регіоні: “Я люблю Бога, люблю детей. И очень хочется, чтобы их жизнь была красочной, интересной и чему-то они научились в жизни”.

Володимир Велечук – заступник керівника Адвентистської церкви в Україні: “Дитяча душа... Я завжди її порівнюю з тим деревцем, яке лише посаджене, і біля нього чопик такий ставлять. Оце ми є дорослі, всі наставники, директори, пастори, батьки – оце ми чопиком і є для того, щоб це деревце молоденьке могло рости рівно, розвиватися в правильному напрямку струнко, красиво,

гармонійно”.

Протягом 12 років праці у сфері молодіжного та підліткового служіння пан Володимир добре знає, що становлення особистості під час цього ніжного періоду молодим особам буває нелегко переживати емоційні сплески, невпевненість та тиск з боку однолітків. Тому без вагань повів обох своїх доньок на заняття клубу «Слідопит», членами якого вони є довгий час, тому що їм там до вподоби. Євген Альохін – тепер керівник молодіжного служіння в Україні – у 15 років став слідопитом. Дотепер він не шкодує про свій вибір.

Євген Альохін – керівник молодіжного служіння Адвентистської церкви в Україні: “Мой родной город – это город Севастополь. И каждое воскресенье ребята из клуба делали вылазки в лес или в горы, или какие-то [совершали] походы. Фактически каждые выходные, каждое воскресенье было какое-то движение. И мне было очень интересно на выходных днях не сидеть дома, а куда-то пойти. Поэтому была очень сильная мотивация. Вот эта часть в первую очередь [важна] для того, чтобы быть с ребятами, со своими друзьями, проводить очень хорошо и интересно время”.

Наставники і члени клубу розповідають, що слідопитство допомогло їм пережити нелегкий період ранньої юності та залишитися у церкві, набути корисних навичок і реалізувати свій потенціал.

Тетяна Захарова – координатор клубу “Слідопит”, керівник дитячого служіння Адвентистської церкви у Східному регіоні: “Я видела красоту природы, я была в горах, в других странах. Это красивая и интересная жизнь. А самое главное – видеть радость детей и видеть, как дети приходят к Богу и остаются в церкви. Это счастье”.

Як говорять керівники, це служіння і одне з найтяжчих і одне з найвідповідальніших, адже більша частина підлітків залишає церкву. Та якщо людина любить те, чим займається, вона здолає усі перешкоди і досягне успіху в Божій справі. А ще тут є

важливою командна робота. Інструктори клубів, директори, наставники, батьки – без їхньої взаємодії направити юні серця до Бога досить складно.

Геннадій Касап – керівник молодіжного служіння Адвентистської церкви в Євразії: “А сейчас есть всё. Просто бери и занимайся. Поэтому сегодня гораздо проще заниматься. Но, с другой стороны, сложнее увлечь детей. Потому что сегодня дети больше стали жить в киберпространстве”.

Євген Альохін – керівник молодіжного служіння Адвентистської церкви в Україні: “Необходимо использовать максимум из того, что у нас есть. Максимум времени, которое мы можем вкладывать, максимум финансов, которые мы можем на это потратить как церковь, как семьи, возможно. Но в любом случае для современных подростков то, что происходит в клубе, должно быть актуально и интересно”.

Активісти слідопитського руху впевнені, що це служіння необхідне кожній місцевій громаді, бо воно відіграє важливу роль у духовному та моральному вихованні школярів. І надає допомогу юній людині у, можливо, найскладніший період її життя.

**Ольга Корнієнко, Назар Гриневич, Петро Гаврилюк, Олесь Деркач,
Чернівеччина, “Вісті надії”**